

ارزیابی فراوانی ژن‌های مقاومت به متی سیلین (*mecA*) و پنتون ولتین لوكوسیدین (*pvl*) در سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از نمونه‌های بالینی بیمارستان‌های شهر رشت

مریم رحیم پور حصاری^۱، امیر میرزایی^۲، علی صالح زاده^{۳*}

^۱ کارشناس ارشد، گروه زیست‌شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ^۲ مریمی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ^۳ استادیار، گروه زیست‌شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت.

چکیده

ساققه و هدف: استافیلوکوکوس اورئوس یکی از مهم‌ترین عوامل عفونت بیمارستانی است و امروزه سویه‌های مقاوم به متی سیلین شیوع زیادی پیدا کرده‌اند. هم چنین، توکسین پنتون ولتین لوكوسیدین یکی از عوامل مهم بیماری زا در استافیلوکوکوس اورئوس می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی، حضور ژن‌های مقاومت به متی سیلین و پنتون ولتین لوكوسیدین در میان سویه‌های بالینی استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از بیمارستان‌های شهر رشت انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۲۵۰ نمونه بالینی جمع آوری شده از بیمارستان‌های مختلف شهر رشت در یک سال (۱۳۹۲-۱۳۹۳) انجام شد. در ابتدا جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس توسط آزمون‌های میکروبی شناسایی شدند. حساسیت آنتی‌بیوتیکی آن‌ها بر اساس روش استاندارد CLSI تعیین گردید. همچنین، برای ردیابی وجود ژن‌های مقاومت به متی سیلین (*mecA*) و پنتون ولتین لوكوسیدین (*pvl*) از واکنش زنجیره‌ای پلی مراز استفاده شد.

یافته‌ها: از میان ۲۵۰ نمونه مورد بررسی، ۵۰ جدایه متعلق به استافیلوکوکوس اورئوس بودند. آزمایش حساسیت میکروبی نشان داد که ۳۴ سویه (۶۸ درصد) از جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین بودند. هم چنین فراوانی ژن‌های *mecA* و *pvl* در بین جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس به ترتیب ۶۰ درصد (۳۰ نمونه) و ۲۰ درصد (۱۰ نمونه) بود. **نتیجه گیری:** نتایج این پژوهش افزایش مقاومت استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف را نشان داد. این امر می‌تواند یک هشدار جدی برای درمان عفونت‌های ناشی از استافیلوکوکوس اورئوس در منطقه مورد بررسی باشد.

واژگان کلیدی: استافیلوکوکوس اورئوس، ژن *mecA* ژن *pvl*

دریافت مقاله: آبان ماه ۹۴ **پذیرش برای چاپ:** دی ماه ۹۴

مقدمه

باکتری در نظر گرفته می‌شوند. این باکتری موجب طیف گسترده‌ای از بیماری‌ها شامل اندوکاردیت، استئومیلیت، پنومونی، سندروم شوک توکسیک، کورک یا دمل می‌شود. مهم‌ترین راه انتقال این باکتری به ویژه در مرکز درمانی، دست‌های آلوده می‌باشد (۱).

مقاومت باکتری استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. زیرا این باکتری‌ها بیشتر از سایر باکتری‌های دیگر مقاومت دارویی نشان

استافیلوکوکوس اورئوس (*Staphylococcus aureus*) یک باکتری گرم مثبت و بی‌هوای اختیاری است که به عنوان یک باکتری بیماری زای شایع در موارد بیمارستانی شناخته می‌شود. مطالعات نشان می‌دهد که استافیلوکوکوس اورئوس در ۲۰ درصد از افراد می‌تواند به صورت پایدار وجود داشته باشد. این در حالی است که ۶۰ درصد از افراد نیز ناقل متناوب این

* آدرس برای مکاتبه: رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت، گروه زیست‌شناسی.

salehzadehm@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۲۶۹۳۲۱۹۶

پست الکترونیک:

شامل دو جزء پروتئینی S (۳۸ کیلوdalton) و F (۲۲ کیلوdalton) است که تحت کنترل ژن‌های *PV* و *lukf/PV* و *lukS/PV* می‌باشد (۹).

این توکسین توسط یک باکتریوفاژ حمل می‌شود و قابل انتقال به سایر استافیلکوک ها می‌باشد. این توکسین علیه غشای خارجی سلول های پلی مورفونوکلئار، مونوسیت ها و ماکروفازهای انسانی عمل می‌کند و بسته به غلظت توکسین، باعث باز شدن کانال های کلسیم و نکروز و آپوپتوزیس لکوسیت های انسانی می‌شود (۱۰ و ۱۱).

ژن‌های *PV* و *lukf/PV* می‌توانند توسط سویه های مقاوم به متی سیلین (MRSA) و حساس به متی سیلین (MSSA) اسٹافیلکوکوس اورئوس *pvl* حمل شوند (۱۲). سویه های استافیلکوکوس اورئوس *pvl* مثبت دارای قدرت بیماری زایی بالایی هستند و بیشتر با فورانکل، آبse های پوستی و عفونت های نکروتیک شدید همراه می‌باشند (۱۳).

ستوسانینگ سی (Santosaningsih) و همکاران در سال ۲۰۱۴ اپیدمیولوژی و حمل ژن *pvl* توسط جدایه های استافیلکوکوس اورئوس را در بیمارستان های جاوه و بالی اندونزی مورد بررسی قرار دادند (۱۴). ۱۵ درصد بیماران مبتلا به استافیلکوکوس اورئوس بودند. نرخ حمل استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین (MRSA) $\frac{4}{3}$ درصد بود. در حالی که $1/5$ درصد از بیماران مبتلا به استافیلکوکوس اورئوس حساس به متی سیلین، *pvl* مثبت بودند.

چنگ (Cheng) و همکاران در سال ۲۰۱۴ حضور ژن *pvl* را در استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین جدا شده از عفونت پوست بررسی کردند. در این مطالعه، در مجموع ۲۵۹ نمونه HA-MRSA از بیماران بستری در چین جداسازی شد. نتایج نشان داد که $28/6$ درصد از نمونه ها (۷۴ عدد) حامل ژن *pvl* بودند (۱۵).

مقدم (Moghadam) و همکاران در سال ۲۰۱۲ میزان شیوع استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین حامل ژن *pvl* را در عفونت های شهر اصفهان مورد بررسی قرار دادند. در مجموع، ۵۶ جدایه استافیلکوکوس اورئوس از

می‌دهند. هم چنین، بر اساس منطقه جغرافیایی دستخوش تغییرات قابل توجهی در الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی در طول سالیان گذشته شده است. یکی از مشکلات عمدۀ در درمان و پیشگیری از عفونت های ایجاد شده توسط استافیلکوکوس اورئوس، مقاومت این باکتری نسبت به آنتی بیوتیک های مختلف مانند بتالاکتام ها، آمینوگلیکوزیدها، ماکرولیدها و غیره می‌باشد. این امر موجب گسترش عفونت های ناشی از این باکتری و همچنین بروز مشکلاتی مانند افزایش میزان مرگ و میر، افزایش میزان جراحات واردۀ به بیماران بستری شده، افزایش هزینه های درمان از طریق نیاز به آنتی بیوتیک های گران قیمت، افزایش مدت زمان بستری بیماران در بیمارستان ها گردیده است. این مساله پژوهشکار را جهت درمان عفونت های ناشی از استافیلکوکوس اورئوس با محدودیت های بسیاری مواجه نموده است (۲).

مطالعات نشان داده است که بیش از ۳۰ تا ۵۰ درصد از استافیلکوکوس اورئوس ها به متی سیلین مقاوم شده اند. دلیل این مساله، انتقال ژن *mecA* توسط این سویه ها است. این ژن پروتئین متصل شونده به پنی سیلین با نام PBP2a را کد می‌کند که میل پیوندی پایینی برای اتصال به آنتی بیوتیک های خانواده بتا لاکتام ها دارند. پروتئین تولیدی توسط این باکتری با وجود حضور آنتی بیوتیک می‌تواند ساخت دیواره سلولی ادامه یابد و به این شکل در برابر آنتی بیوتیک ها مقاوم می‌شود (۳).

نتایج به دست آمده از مطالعات مختلف نشان دهنده افزایش انواع استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین (MRSA) یا *Methicillin-resistant Staphylococcus aureus*) می‌باشد (۴ و ۵). بیماری زایی عفونت های استافیلکوکوس اورئوس مربوط به ترکیبات متنوع سطح باکتری و پروتئین های خارج سلولی مانند لکوسیدین پتنون ولنتین می‌باشد (۶). لکوسیدین پتنون ولنتین (Panton-Valentine leucocidin *pvl*) یکی از مهم ترین عوامل بیماری زایی استافیلکوکوس اورئوس است (۷ و ۸). لکوسیدین پتنون ولنتین یک گاما توکسین

Kirbey Bauer و طبق دستورالعمل (CSLI) استانداردهای آزمایشگاهی و بالینی (Clinical and laboratory standards institute) انجام شد (۲۰). حساسیت جدایه‌های استافیلکوکوس اورئوس نسبت به دیسک‌های آنتی بیوتیکی سفوکسیتین (۱۰ میکروگرم)، ونکومایسین (۱۰ میکروگرم)، سپیروفلوکسازین (۵ میکروگرم)، پنی سیلین (۱۰ واحد)، اریترومایسین (۱۵ میکروگرم)، تری متیپرم (۲۵ میکروگرم)، آمیکاسین (۱۵ میکروگرم)، آمپی سیلین (۱۰ میکروگرم)، جنتامایسین (۱۰ میکروگرم)، آموکسی سیلین (۱۰ میکروگرم)، کلرامفینیکل (۳۰ میکروگرم) و کلیندامایسین (۲ میکروگرم) (MAST, UK) در محیط کشت مولر هیلتون آگار (مرک، آلمان) بررسی گردید. به منظور تشخیص مقاومت به متی سیلین (MRSA)، از دیسک آنتی بیوتیکی سفوکسیتین استفاده شد.

در این مطالعه از سویه استاندارد/استافیلکوکوس اورئوس ATCC 33591 به عنوان کنترل مثبت مقاوم به متی سیلین (حاوی ژن *mecA*) و از سویه استاندارد/استافیلکوکوس اورئوس ATCC 49775 به عنوان کنترل مثبت حاوی ژن *pvl* و از استافیلکوکوس/پیرمیدیس ATCC 12228 به عنوان کنترل منفی استفاده شد.

ج) استخراج DNA: برای این منظور از روش فنل-کلروفرم استفاده شد. به طور خلاصه، به رسوب تهیه شده از کشت باکتری‌ها به ترتیب ۶۰۰ میکرولیتر بافر لیز کننده (Tris-HCl, pH7.4; EDTA 50mM) دودسیل سولفات (SDS 25%), ۳ میکرولیتر پروتئیناز K (۲۰ mg/ml) اضافه گردید و در دمای ۶۰ درجه سلسیوس به مدت یک ساعت قرار داده شد. به دنبال آن ۶۰۰ میکرولیتر محلول فنل-کلروفرم-ایزوآمیل الکل (به نسبت ۱:۲۴:۲۵) اضافه گردید تا یک فاز شیری رنگ یکنواخت تشکیل شود. سپس در ۱۳۰۰۰ دور بر دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ شد. فاز بالایی (فاز آبی) به لوله‌های جدید منتقل گردید. این مرحله دوبار تکرار شد. به منظور رسوب DNA. هم حجم فاز آبی اتانول سرد و خالص به همراه ۱٪ میکرولیتر استاتات سدیم

بیمارستان‌های اصفهان به دست آمد. از این میان ۱۴/۳ درصد از نظر ژن *pvl* مثبت بودند (۱۶). معتمدی (Motamedi) و همکاران در سال ۲۰۱۴ حضور همزمان ژن‌های *pvl* و *mecA* را در استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین جدا شده از بیماران مراجعه کننده به بیمارستان‌های آموزشی در اهواز مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج آنها نشان داد که به ترتیب ۳۰ و ۶ درصد از نمونه‌ها ژن *mecA* و ژن *pvl* را دارا بودند. همچنین هیچ یک از نمونه‌ها به طور هم زمان حامل هر دو ژن *mecA* و ژن *pvl* نبودند. ارتباط معنا داری بین حضور ژن‌های *pvl* و *mecA* در این نمونه‌ها وجود نداشت (۱۷ و ۱۸).

هدف از این مطالعه ارزیابی مقاومت آنتی بیوتیکی، بررسی حضور ژن *mecA* برای تأیید سویه‌های MRSA و نیز بررسی میزان فراوانی ژن *pvl* در بین سویه‌های بالینی استافیلکوکوس اورئوس بود.

مواد و روش‌ها

(الف) جمع آوری سویه‌ها و شناسایی میکروبی سویه‌ها: در این مطالعه توصیفی، طی یک سال (۱۳۹۲-۱۳۹۳) با تاییدیه کمیته اخلاق پژوهش و رضایت‌نامه کتبی از بیماران، تعداد ۲۵۰ نمونه بالینی مختلف (زخم، پوست، خون و ادرار) از مراکز تشخیصی درمانی مختلف (بیمارستان رازی، پورسینا، آزمایشگاه آشتیانی، آزمایشگاه بیمارستان قائم) شهر رشت جمع آوری گردید. شناسایی فنوتیپی جدایه‌های استافیلکوکوس اورئوس به وسیله رنگ آمیزی گرم و آزمون‌های کاتالاز، کوآگولاز، DNase، کشت روی محیط برد پارکر آگار و مانیتول سالت آگار (مرک، آلمان) صورت گرفت (۱۹). نمونه‌های تأیید شده تا انجام آزمون‌های بعدی در محیط کشت اسلنت BHI (مرک، آلمان) حاوی نوترینت گلیسیرین ۱۸ درصد و در دمای ۲۰ درجه سلسیوس نگهداری شدند.

(ب) ارزیابی حساسیت آنتی بیوتیکی‌ها: انجام آزمایش حساسیت میکروبی (آنتی بیوگرام) با استفاده از روش

استفاده گردید (۲۲). واکنش PCR با شرایط دمایی ۵ دقیقه و اسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۵ درجه سلیسیوس و در ادامه ۳۰ چرخه شامل و اسرشت شدن در دمای ۹۵ درجه سلیسیوس به مدت ۵۰ ثانیه، اتصال در دمای ۵۷ درجه سلیسیوس به مدت ۶۰ ثانیه، گسترش در دمای ۷۲ درجه سلیسیوس به مدت ۵۰ ثانیه و در نهایت گسترش نهایی در دمای ۷۲ درجه سلیسیوس به مدت ۷ دقیقه انجام شد. برای مشاهده طول محصولات مورد نظر از روش الکتروفورز و ژل آگاروز ۱ درصد استفاده گردید.

ه) تجزیه و تحلیل آماری: برای این منظور از نرم افزار آماری SPSS و آزمون مربع کای استفاده شد. مرز معناداری بر روی $P < 0.05$ قرار گرفت.

یافته‌ها

(الف) جدا سازی و تشخیص سویه‌های از نمونه‌های بالینی: در این مطالعه در مجموع ۲۵۰ نمونه ادرار، خون، پوست و زخم از آزمایشگاه‌ها و بیمارستان‌های شهر رشت جمع آوری شد. فراوانی نمونه‌ها بر حسب نوع نمونه و جنس در جدول ۱ آمده است. با استفاده از آزمون‌های میکروبی رنگ آمیزی گرم، محیط مانیتور سالت آگار، محیط بردپارکر، آزمون کاتالاز و

جدول ۲: میزان مقاومت و حساسیت سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس نسبت به آنتی بیوتیک‌های مختلف.

نوع نمونه	جنسیت	جمع					
		خون	زخم	مرد	زن	تعداد	درصد
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
سویه‌های نیمه حساس	آنتی بیوتیک						
%۳۲	۱۶	%۰	۰	%۶۸	۳۴	سفوکسین	
%۱۰۰	۵۰	%۰	۰	%۰	۰	ونکومایسین	
%۵۶	۲۸	%۲	۱	%۶۲	۲۱	سپروفلوکساسین	
%۲	۱	%۰	۰	%۹۸	۴۹	پنی سیلین	
%۲۶	۱۳	%۱۸	۹	%۵۶	۲۸	اریترومایسین	
%۸	۴	%۶	۳	%۸۶	۴۳	تری متیپریم	
%۵۲	۲۶	%۶	۳	%۴۲	۲۱	آمیکاسین	
%۱۰	۵	%۰	۰	%۹۰	۴۵	آمپی سیلین	
%۵۴	۲۷	%۶	۳	%۴۰	۲۰	جنتامایسین	
%۱۴	۷	%۰	۰	%۸۶	۴۳	آموکسی سیلین	
%۷۸	۳۹	%۱۴	۷	%۸	۴	کلرامفنیکول	
%۴۲	۲۱	%۱۲	۶	%۴۶	۲۳	کلیندامایسین	

(IM) اضافه گردید و به مدت ۲ ساعت در دمای -۲۰ درجه سلیسیوس قرار گرفت. پس از انجام سانتریفیوژ (۵ دقیقه در ۱۳۰۰ دور) رسوب حاصل (DNA) خشک و در بافر حل گردید. در نهایت برای تائید صحت استخراج ژنوم از الکتروفورز ژل آگاروز یک درصد استفاده شد (۲۱).

د) واکنش زنجیره ای پاکی مراز (PCR): به منظور تکثیر ژن meca از پرایمرهای اختصاصی با توالی meca-F: 5' TCCAGATTACAACCTCACCAGG 3' و meca-R: 5' CCACTTCATATCTGTAAACG 3' گردید (۲۲).

واکنش PCR در حجم ۲۵ میکرولیتر شامل ۱۸/۴ میکرولیتر آب مقطر دوبار تقطیر، ۲/۵ میکرولیتر بافر PCR (10X)، ۱ میکرولیتر (25mM) MgCl₂، ۱ میکرولیتر dNTPs (10mM)، ۰/۵ میکرولیتر از هر پرایم (10p mol)، ۰/۰۵ میکرولیتر Taq DNA پلی مراز (5U/μl) و ۱ میکرولیتر DNA الگو انجام شد.

واکنش PCR با شرایط دمایی ۵ دقیقه و اسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۴ درجه سلیسیوس و در ادامه ۳۰ چرخه شامل و اسرشت شدن در دمای ۹۵ درجه سلیسیوس به مدت ۵۰ ثانیه، اتصال در دمای ۶۰ درجه سلیسیوس به مدت ۵۰ ثانیه، گسترش در دمای ۷۲ درجه سلیسیوس به مدت ۵۰ ثانیه و در نهایت گسترش نهایی در دمای ۷۲ درجه سلیسیوس به مدت ۵ دقیقه انجام شد.

به منظور تکثیر ژن pvl از پرایمراهای اختصاصی با توالی LukS-pvF- 5'AGAACATAAGTAGCGATAAGTG 3' و LukS-pvR 5'AAGGATTGAAACCCTGTGTAC 3' به منظور تکثیر ژن pvl از پرایمراهای اختصاصی با توالی LukS-pvF- 5'AGAACATAAGTAGCGATAAGTG 3' و LukS-pvR 5'AAGGATTGAAACCCTGTGTAC 3' به منظور تکثیر ژن pvl از پرایمراهای اختصاصی با توالی LukS-pvF- 5'AGAACATAAGTAGCGATAAGTG 3' و LukS-pvR 5'AAGGATTGAAACCCTGTGTAC 3'

جدول ۱: فراوانی نمونه‌های بالینی بر حسب نوع نمونه و جنسیت.

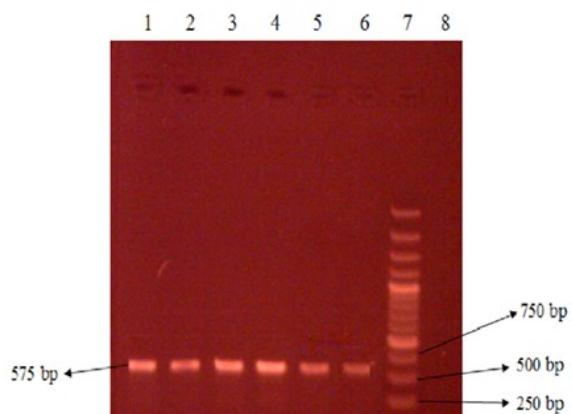
نوع نمونه	جنسیت	جمع					
		خون	زخم	مرد	زن	تعداد	درصد
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
خون		۱۵	۶	۲۰	۸	۳۵	۱۴
زخم		۳۲	۱۰	۱۲/۸	۴۲	۱۶/۸	۱۷/۸
پوست		۲۸	۱۱/۲	۱۱/۲	۶	۴۳	۱۷/۲
ادرار		۶۰	۵۰	۵۰	۲۸	۱۳۰	۵۲

نمونه‌های استافیلکوکوس اورئوس جداسازی شده از نمونه‌های زخم بیشتر از سایر نمونه‌ها بود. به طوری که از مجموع ۳۰ نمونه، تعداد ۱۵ نمونه متعلق به نمونه‌های زخم بودند (P<0.032).

د) نتایج تکثیر ژن *pvl*: به منظور بررسی وجود ژن پتنون والتین لوکوسیدین (*pvl*) در سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس، از پرایمرهای اختصاصی این ژن استفاده شد و نتایج با ارزیابی باند ۵۷۵ bp بررسی شد (شکل ۲). ژن *pvl* در ۲۰ درصد از نمونه‌ها (۱۰ نمونه) مشاهده گردید. ارتباط معناداری بین وجود ژن *pvl* و نوع نمونه (P<0.046) و ژن *mecA* در بین سویه‌ها وجود داشت (P<0.015).

بحث

امروزه مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک‌های مختلف در میان سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس مشکلات فراوانی را در درمان بیماری‌های ناشی از این ارگانیسم در نقاط مختلف جهان ایجاد کرده است. متأسفانه اطلاعات کمی در مورد میزان مقاومت سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس به آنتی بیوتیک‌های مختلف در برخی از شهرهای ایران وجود دارد. نتایج بیان گر این مطلب است که فراوانی سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین (MRSA) بیشتر به بخش‌های عفونی، جراحی مربوط می‌شود. خطر بالقوه

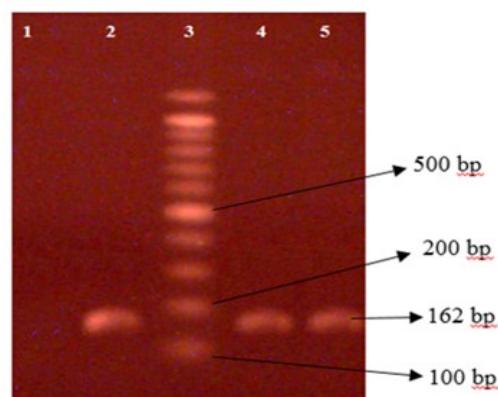

شکل ۲: الکتروفورز حاصل از تکثیر ژن *pvl*. ستون های ۱ تا ۵ نمونه‌های حاوی ژن *pvl* (۵۷۵ bp جفت باز)، ستون ۶ کنترل مثبت، ستون ۷ مارکر (1kb)، ستون ۸ کنترل منفی.

کواگولاز، تعداد ۵۰ نمونه آلدۀ به استافیلکوکوس اورئوس بودند.

ب) ارزیابی حساسیت میکروبی: نتایج آنتی بیوگرام نشان داد که ۳۴ جدایه از ۵۰ جدایه مورد بررسی (۶۸٪) نسبت به آنتی بیوتیک سفوکسیتین مقاوم بودند و به عنوان سویه‌های MRSA در نظر گرفته شدند. در این مطالعه ارزیابی الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های استافیلکوکوس اورئوس نشان داد که بیشترین مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک‌های پنی سیلین (۹۸ درصد)، آمپی سیلین (۹۰ درصد)، آموکسی سیلین و تری متیپریم (۸۶ درصد) سفوکسیتین (۶۸ درصد) مشاهده شد. بیشترین حساسیت نسبت به آنتی بیوتیک‌های ونکومایسین (۱۰۰ درصد) و سیپروفلاکساسین (۵۶ درصد) گزارش گردید. در مجموع میزان مقاومت آنتی بیوتیکی در سویه‌های جداسازی شده از نمونه‌های ادرار و زخم بیشتر از سایر سویه‌ها بود. همچنین مقاومت نسبت به ونکومایسین در هیچ یک از سویه‌ها مشاهده نشده بود (جدول ۲).

ج) نتایج تکثیر ژن *mecA* در این مطالعه با توجه به طراحی پرایمرهای اختصاصی ژن *mecA* انتظار باند ۱۶۲ جفت باز داشتیم (شکل ۱). نتایج نشان داد که توزیع ژن *mecA* در نمونه‌های استافیلکوکی در ۶۰ درصد نمونه‌ها (۳۰ نمونه) وجود داشت. لازم به ذکر است میزان شیوع ژن *mecA* در

شکل ۱: الکتروفورز حاصل از تکثیر ژن *mecA*. ستون ۱) کنترل منفی، ستون های ۲ و ۴) نمونه‌های حاوی ژن *mecA* (۱۶۲ bp جفت باز)، ستون ۳) مارکر (100 bp جفت باز)، ستون ۵) کنترل مثبت.

شهر رشت است. در مطالعه حاضر مشخص شد که از ۵۰ جدایه استافیلوكوکوس اورئوس تعداد ۱۰ جدایه (۲۰٪) حامل این ژن بودند. همچنین ارتباط معنا داری بین حضور ژن meca و ژن pvl در بین سویه‌ها مشاهده نگردید.

ملاعباس زاده (Molla-abbaszadeh) و همکاران شیوع ژن pvl را در سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس ارزیابی نمودند. از مجموع ۱۰۰ سویه مورد بررسی، ۱۸ سویه (۱۸ درصد) از نظر وجود ژن pvl مثبت گزارش شد. از این میان ۴/۹۴ درصد MRSA و ۵۶/۶ درصد حساس به متی سیلین (MSSA) بودند pvl (۲۵). در مطالعه خسروی (Khosravi) و همکاران شیوع ژن pvl در جدایه‌های MRSA برابر با ۷/۲ درصد و در جدایه‌های MSSA برابر با ۳۳/۳ درصد گزارش شد (۲۶). در سال‌های اخیر بیشتر مطالعات بر روی سویه‌های PVL مثبت MRSA متوجه شده است. در صورتی که عفونت‌های PVL مثبت MSSA نیز نقش مهمی در انتشار سویه‌های PVL مثبت ایفا می‌نمایند. حدود ۶۰ درصد کل سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس PVL مثبت در انگلستان در پنج سال گذشته حساس به متی سیلین بوده اند (۲۷).

مطالعه کوپانه (Cupane) و همکاران نشان داد که ۷۵ درصد جدایه‌های استافیلوكوکوس اورئوس حاوی ژن pvl بودند. به طوری که بیشتر آن‌ها (۶۰/۷ درصد) MRSA بودند (۱۰). عثمان (Osman) و همکاران میزان شیوع ژن pvl را در میان جدایه‌های بالینی استافیلوكوکوس اورئوس در سودان بررسی نمودند. از میان ۲۱۰ نمونه استافیلوكوکوس اورئوس جدا شده، ژن pvl در ۱۲۲ نمونه (۵۸ درصد) مشاهده شد (۲۸).

در مطالعه حاضر شیوع ژن pvl در سویه‌های MRSA بیشتر بود. به طوری که ۶۰ درصد نمونه‌های pvl مثبت (۶ نمونه) در سویه‌های MRSA و ۴۰ درصد آن (۴ نمونه) در سویه‌های MSSA وجود داشت. هم چنین شیوع ژن pvl نسبت به مطالعه ملاعباس زاده (Molla-abbaszadeh) و خسروی (Khosravi) بیشتر و نسبت به مطالعه کوپانه (Cupane) و عثمان (Osman) کمتر بود. اما مانند تمامی مطالعات یاد شده شیوع ژن pvl در جدایه‌های MRSA بیشتر بود.

انتشار سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین (MRSA) در بخش مراقبت‌های ویژه به دلیل مشکلات بیشتر بیماران، دستکاری‌های متعدد پزشکی و مصرف وسیع آنتی‌بیوتیک‌ها همیشه مورد توجه بوده است.

مطالعه زمانی (Zamani) و همکاران در سال ۲۰۰۷ بر روی ۷۰ نمونه استافیلوكوکوس اورئوس نشان داد که ۵۰ درصد نمونه‌ها نسبت به سفوکسیتین مقاوم بوده اند (MRSA). همچنین مقاومت آنتی‌بیوتیکی بالایی در میان سویه‌های مقاوم به متی سیلین نسبت به آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند پنی سیلین (۱۰۰ درصد)، تتراسایکلین (۷۴/۲ درصد)، کوتريموکسازول (۶۸/۵ درصد)، اریترومایسین (۶۸/۵ درصد) و سفتازیدیم (Moradi) (۵۱/۴ درصد) مشاهده گردید (۲۲). مطالعه مرادی (Moradi) و همکاران در سال ۱۳۹۰ بر روی ۱۰۴ نمونه استافیلوكوکوس اورئوس نشان داد که بیشترین میزان حساسیت نسبت به ونکومایسین (۹۶/۲ درصد)، کلرامفنیکل (۸۸/۲ درصد)، ریفامپین (۸۱/۷ درصد) بوده است. میزان مقاومت سویه‌ها نسبت به سفوکسیتین معادل ۴۰/۴ درصد گزارش شد (۲۳). حق گو (Haghgo) و همکاران در سال ۲۰۱۲ تعداد ۱۳ نمونه استافیلوكوکوس اورئوس را از کشت خون بیماران بستری در بیمارستان شهید مدنی تبریز جداسازی نمودند. نتایج آنها نشان داد که بیشترین مقاومت نسبت به متی سیلین و سفتریاکسون (۳۱ درصد) بوده است (۲۴). در مطالعه حاضر ۶۸ درصد از سویه‌های استافیلوكوکوس اورئوس جداسازی شده از بیماران، مقاوم به سفوکسیتین (MRSA) بودند. این یافته بیشتر از فراوانی به دست آمده در سایر مطالعات می‌باشد.

پتون ولتین لوکوسیدین (pvl) فاکتور بیماری زایی است که توسط یک باکتریوفاژ حمل می‌شود و قابلیت انتقال به سایر استافیلوكوک‌ها را دارا می‌باشد. سویه‌های pvl مثبت قدرت بیماری زایی بالایی دارند و مسئول عفونت‌های شدیدی مانند عفونت مغزاستخوان، مفصل و پنومونی نکروز دهنده هستند. بنابراین تشخیص سریع و کنترل به موقع سویه‌های مولد ژن pvl امری ضروری به شمار می‌آید. این مطالعه اولین بررسی صورت گرفته برای تعیین فراوانی ژن pvl در نمونه‌های بالینی

آنتی بیوتیک‌های مختلف در منطقه مورد پژوهش است. در این مطالعه مشخص گردید که میزان مقاومت استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به سفوکسیتین در این منطقه بسیار بالا است و از طرف دیگر مقاومت به سایر آنتی بیوتیک‌ها از جمله بتالاکتان‌ها، آمینوگلیکوزیدها، ماکرولیدها و کینولون‌ها در حال افزایش است. هم‌چنین نتایج نشان داد که ژن *pvl*، در منطقه مورد مطالعه فراوانی بیشتری نسبت به سایر نقاط جهان دارد.

عفونت با باکتری استافیلوکوکوس اورئوس بسیار شایع است و توکسین‌های تولید شده توسط این باکتری مشکلات و معظلات فراوانی را در سطح جامعه به وجود آورده است. همچنین به دلیل بروز مقاومت‌های آنتی بیوتیک، درمان آن نیز یکی از مشکلات بهداشتی می‌باشد. بنابراین ضرورت استفاده از روش‌های تشخیصی مناسب برای شناسایی صحیح عامل عفونت وجود دارد. این امر به تشخیص سریع و کنترل به موقع سویه‌های مولد ژن *pvl* و سایر توکسین‌ها کمک خواهد نمود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از تمامی همکاران دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت به دلیل همکاری صمیمانه در اجرای این پژوهش کمال امتنان را دارند.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این مطالعه نشان دهنده افزایش مقاومت نمونه‌های بالینی استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به

References

1. Malekzade F. Microbiology. 5th ed., University of Tehran press. 2010.
2. Tarai B, Das P, Kumar D. Recurrent challenges for clinicians: emergence of methicillin resistant, vancomycin resistance, and current treatment options. J Lab Physicians. 2013; 5(2): 71-78.
3. Shorr AF. Epidemiology of staphylococcal resistance. Clin Infect Dis. 2007; 45 (Supplement 3): S171-S176.
4. Chambers HF, Deleo FR. Waves of resistance: *Staphylococcus aureus* in the antibiotic era. Nat Rev Microbiol. 2009; 7(9): 629-641.
5. Lindsay JA. Evolution of *Staphylococcus aureus* and MRSA during outbreaks. Infect Genet Evol. 2014; 21: 548-553.
6. Lina G, Piemont Y, Godail-Gamot F, Bes M, Peter MO, Gauduchon V. Involvement of Panton-Valentine leukocidin-producing *Staphylococcus aureus* in primary skin infections and pneumonia. Clin Infect Dis. 1999; 29(5): 1128-1132.
7. Supersac G, Prevost G, Piemont Y. Sequencing of leucocidin R from *Staphylococcus aureus* P83 suggests that *Staphylococcal leucocidins* and gamma-hemolysin are members of a single, two-component family of toxins. Infect Immun. 1993; 61(2): 580-587.
8. Clark J. A brief review of Panton-Valentine leukocidin producing staphylococcal infections in the intensive therapy unit. Curr Anaesthesia and Crit Care. 2002; 19(5): 330-332.
9. Colin DA, Mazurier I, Sire S, Finck-Barbançon V. Interaction of the two components of leukocidin from *Staphylococcus aureus* with human polymorphonuclear leukocyte membranes:

- sequential binding and subsequent activation. *Infect Immun.* 1994; 62(8): 3184-3188.
10. Cupane L, Pugacova N, Berzina D, Cauce V, Gardovska D, Miklasevics E. Patients with Panton-Valentine leukocidin positive *Staphylococcus aureus* infections run an increased risk of longer hospitalisation. *Int J Mol Epidemiol Genet.* 2012; 3(1): 48-55.
11. Rossney AS, Shore AC, Morgan PM, Fitzgibbon MM, O'Connell B, Coleman DC. The emergence and importation of diverse genotypes of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) harboring the Panton-Valentine leukocidin gene (*pvl*) reveal that *pvl* is a poor marker for community acquired MRSA strains in Ireland. *J Clin Microbiol.* 2007; 45(8): 2554-2563.
12. Vandenesch F, Naimi T, Enright MC, Lina G, Nimmo GR, Heffernan H. Community acquired methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* carrying Panton-Valentine leucocidin genes: worldwide emergence. *Emerg Infect Dis.* 2003; 9(8): 978-984.
13. Brown ML, O'Hara FP, Close NM, Mera RM, Miller LA, Suaya JA. Prevalence and sequence variation of panton-valentine leukocidin in methicillin-resistant and methicillin-susceptible *staphylococcus aureus* strains in the United States. *J Clin Microbiol.* 2012; 50(1): 86-90.
14. Santosaningsih D, Santoso S, Budayanti NS, Kuntaman K, Lestari ES, Farida H, Hapsari R, Hadi P, Winarto W, Milheiriço C, Maquelin K, Willemse-Erix D, van Belkum A, Severin JA, Verbrugh HA. Epidemiology of *Staphylococcus aureus* harboring the *mecA* or Panton-Valentine leukocidin genes in hospitals in Java and Bali, Indonesia. *Am Soc of Trop Med Hyg.* 2014; 3(4): 728-734.
15. Hu Q, Cheng H, Yuan W, Zeng F, Shang W, Tang D, Xue W, Fu J, Zhou R, Zhu J, Yang J, Hu Z, Yuan J, Zhang X, Rao Q, Li S, Chen Z, Hu X, Wu X, Rao X. Panton-Valentine Leukocidin (PVL)-positive health care-associated methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* isolates are associated with skin and soft tissue infections and colonized mainly by infective PVL-encoding bacteriophages. *J Clin Microbiol.* 2015; 53(1): 67-72.
16. Moghadam SO, Havaei SA. Prevalence of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* carrying panton-valentine leukocidin gene in cutaneous infections in the city of Isfahan. *J Med Bacteriol.* 2012; 19(2): 9-16.
17. Motamedi H, Rahmat Abadi SS. The Association of panton-valentine leukocidin and *mecA* genes in methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* isolates from patients referred to educational hospitals in Ahvaz, Iran. *Jundishapur J Microbiol.* 2015; 8(8): e22021.
18. Lu SY, Chang FY, Cheng CC, Lee KD, Huang YC. Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* nasal colonization among adult patients visiting emergency department in a medical center in Taiwan. *PLoS ONE.* 2011; 6(6): e18620.
19. Shakeri F, Golalipour M, Rahimi Alang S, Ghaemi EA. Spa diversity among MRSA and MSSA strains of *Staphylococcus aureus* in north of Iran. *Int J Microbiol.* 2010; (2): 351397
20. Ghaznavi-Rad E, Nor Shamsudin M, Sekawi Z, van Belkum A, Neela V. A simplified

multiplex PCR assay for fast and easy discrimination of globally distributed staphylococcal cassette chromosome *mec* types in meticillin-resistant *Staphylococcus aureus*. Med Microbiol. 2010; 59(10): 1135-1139.

21. Ohadian Moghadam S, Havaei SA, Pourmand MR. Prevalence of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* carrying panton– valentine leukocidin gene in cutaneous infections in the city of Isfahan. J Med Bacteriol. 2012; 1(2): 9-16.
22. Zamani A, Sadeghian S, Ghaderkhani J, Alikhani MY, Najafimosleh M, Taghi Goodarzi M. Detection of methicillin-resistance (*mec-A*) gene in *Staphylococcus aureus* strains by PCR and determination of antibiotic susceptibility. Ann Microbiol. 2007; 57(2): 273-276.
23. Moradi N, Javadpour S, Karmostaji A. Reduced sensitivity of *staphylococcus aureus* to vancomycin. Hormozgan Uni Med Sciences. 2011; 15(3): 169-177.
24. Haghgo S, Moaddab S, Rafi A. Study of antibiotic resistance pattern of *Staphylococcus aureus* strains isolated from blood cultures in Tabriz Shahid Madani Hospital. J Jundishapur. 2012; 3(2): 383-390.
25. Molla-abbaszadeh H, Mobayen H, Mirzaei H. Identification of pantonvalentine leukocidin (*pvl*) genes in *Staphylococcus aureus* isolated from ipatients of Emam Reza and Shohada Hospitals of Tabriz by real-time PCR. Iran J Med Microbiol. 2013; 6(4): 72-80.
26. Khosravi AD, Hoveizavi H, Farshadzadeh Z. The prevalence of genes encoding leukocidins in *Staphylococcus aureus* strains resistant and sensitive to methicillin isolated from burn patients in Taleghani Hospital, Ahvaz, Iran. Burns. 2012; 38(2): 247-251.
27. Otokunefor K, Sloan T, Kearns AM, James R. Molecular characterization and panton-valentine leucocidin typing of community-acquired methicillin-sensitive *Staphylococcus aureus* clinical isolates. J Clin Microbiol. 2012; 50(9): 3069-72.
28. Osman NAM, Intisar IE, Mohamed YM, El-Eragi AM, Eldirdery MM, Salih MA. Molecular study of panton-valentine leukocidin genes among *Staphylococcus aureus* clinical isolates in Khartoum State, Sudan. Am J Microbiol Res. 2015; 3(3): 107-111.

Frequency of methicillin resistant (*mecA*) and panton-valentine leucocidin (*pvl*) genes among *Staphylococcus aureus* isolates recovered from clinical samples of Rasht hospitals

Maryam Rahimi Hesari¹, Amir Mirzaie², Ali Salehzadeh³

¹MS.c., Department of Biology, Rasht branch, Islamic Azad University, Rasht, Iran.

²BS.c., Young Researchers and Elite Club, East Tehran branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

³Assistant Professor, Department of Biology, Rasht branch, Islamic Azad University, Rasht, Iran.

Abstract

Background & Objectives: *Staphylococcus aureus* is one of the most important nosocomial infection agent and now methicillin-resistant *S. aureus* have spread. Also, panton-valentin leukocidin is one of important virulence factors in *S. aureus*. The study was aimed to evaluate the antibiotic resistant, frequency methicillin resistant and panton- valentin leukocidin genes in clinical *S. aureus* isolates from hospitals of Rasht, Iran.

Materials & Methods: This cross-sectional study was carried out on 250 clinical samples collected from hospitals of Rasht during one year (2013-2014). The *S. aureus* isolates were identified by microbiological methods. Antibiotic sensitivity was performed by CSLI method using disk diffusion method. In addition, the presence of methicillin resistant (*mecA*) and panton-valentin leukocidin (*pvl*) genes were evaluated using polymerase chain reaction (PCR).

Results: Totally, 50 *S. aureus* isolates were recovered. The results of antibiotic susceptibility tests showed that 34 out of 50 *S. aureus* isolates (68%) were resistant to methicillin. In addition, the prevalence of *mecA* and *pvl* gene among isolates were 60% (30 isolates) and 20% (10 isolates), respectively.

Conclusion: This study showed increased resistance to different antibiotics in *S. aureus* that is a serious warning to the treatment of infections caused by this bacterium in the region

Keywords: *Staphylococcus aureus*, *pvl* gene, *mecA* gene.

Correspondence to: Ali Salehzadeh

Tel: +989126932196

E-mail: salehzadehmb@yahoo.com

Journal of Microbial World 2016, 9(1): 34-43.